

[Westermann.]

været store. Da Kaptajnen gik ud med „Isbjørn“ her fra København, maatte han have 3 Lodsler, først en Lods fra Holmen ud til Bunkerkuldepoterne, saa maatte han have en Lods tværs over Havnen, hvor han ikke kunde komme paa Grund, og endelig en Lods fra Langeliniemolen og ud gennem Kroneløbet; og han maatte desuden have en Mand med fra Weilbach til at rette sine Kompasser, og derefter, da almindelige Bombaade ikke kunde gaa ud og hente denne Mand, maatte selve Isbryderen sejle ind i Havnen igen og sætte ham af. Overalt, hvor der overhovedet kunde faas Lodsler, sejlede Kaptajn Grue rundt — og det gør Isbryderne den Dag i Dag — med Lodsler, og det medfører i hvert Fald for Statskassen saadanne Udgifter, at det for den lange Periode i 1929 drejede sig om over 1 000 Kr. om Dagen til Lodsler, paa Steder, hvor der overhovedet ikke var nogen Mulighed for at gaa paa Grund. Jeg har i 27 Aar sejlet i Marinen, og jeg har aldrig set en Lods om Bord i Marinens Skibe. Dette, synes jeg, maa være Bevis nok for, at Sø-officererne, hvad Navigation angaar, fuldt ud er lige saa kvalificerede som Hr. Kaptajn Grue.

Med Hensyn til Istjenestens Omlægning fra Søfartskontoret til Kaptajn Grue, altsaa til Overskibsinspektoratet, vilde jeg dog gerne gøre den højtærede Handelsminister den Indrømmelse, at jeg ikke er i Tvivl om, at det har været en rigtig Handling, og at det er gjort paa det rigtige Tidspunkt. Det var paakrævet. Om det var gjort noget før, vil jeg dog hævde, havde det været bedre, men jeg paaskønner i øvrigt denne Handling af den højtærede Handelsminister, thi Kaptajn Grue er uden Tvivl den Mand herhjemme, som i Øjeblikket har det bedste Kendskab til Isens Forekomst i Farvandene, og som derfor ogsaa vil kunne disponere rigtigst med det Isbrydningsmateriel, der er til Stede.

Der er, som sagt, fra den højtærede Handelsministers Side her gjort en Indrømmelse af, at Isbrydningskontorets Dispositioner ikke har været saa gode som ønskeligt, og den højtærede Minister har ogsaa indrømmet, at der er blevet begaaet Fejl, men det er jo i og for sig ikke nok, at dette indrømmes, medmindre man samtidig erkender med Sikkerhed, hvor Fejlen har ligget, og det synes jeg ikke, man har gjort i tilstrækkelig Grad. Jeg vil derfor gerne foreslaa den højtærede Handelsminister, at de Forhold, som har været paaklagede i

indeværende Aar, i den nuværende Issituation, bliver undersøgt, saaledes at der ikke fortsat bestaar nogen Mulighed for Gentagelse af det, der har fundet Sted i Aar, at altsaa det hele bliver sagligt undersøgt, bliver undersøgt i Tide, saaledes at der kan afgives en Betænkning enten fra Isbrydningsnævnet eller fra andre tilkaldte sagkyndige, og jeg vil ogsaa af Hensyn til Befolkningens Beroligelse finde det rigtigt, om den højtærede Minister derefter afgav en Redegørelse over for Offentligheden for, hvad der er sket i Aar, og hvad der sikrer mod, at Gentagelser finder Sted. Vi maa have en Plan for, hvorledes Isbrydningstjenesten fremtidig bør ordnes, for jeg synes, en saadan Redegørelse skyldes Offentligheden.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Efter den efter min Opfattelse meget udtømmende Redegørelse for Isbrydningstjenestens Opgaver og for den Maade, hvorpaa den havde virket i Vinter, og efter det Tilsagn, jeg gav om en dybtgaaende Undersøgelse og Iværksættelse af Arbejdet for at komme frem til den bedst mulige Ordning, havde det ikke været nødvendigt for den ærede Forespørger at komme saa dybt ind paa forskellige Problemer, som Tilfældet blev. Bl. a. synes jeg, det var unyttigt at kaste et vist odiøst Skær over de Mennesker, der forretter Tjenesten om Bord i Skibene, og som skal forrette denne Tjeneste under vanskelige Forhold og kan være stærkt udsat for at komme ud for Uheld.

Hvad angaar Statsbanernes Rekvirering af „Storebjørn“, mener jeg, at man først om Søndagen den 31. Januar henvendte sig fra Statsbanerne, fra Søfartschefen, saa vidt jeg forstaaer, til Kaptajn Grue og gjorde opmærksom paa, at nu begyndte Isforholdene i Store Bælt at blive vanskelige, man maatte paaregne, at „Storebjørn“ skulde bruges til Assistance dér. Men det forekommer mig, at den egentlige Anmodning om „Storebjørn“'s Assistance først kom om Mandagen, thi om Mandagen havde jeg en Samtale med Kaptajn Grue, som sagde, at nu ønskede Statsbanerne „Storebjørn“'s Assistance i Store Bælt. Hertil svarede jeg, at den maatte øjeblikkelig afgaa, det havde vi Forpligtelse til, vi maatte sørge for at holde Overfarten klar. I øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at Kaptajn Grue først overtog Ledelsen af Isbrydningstjenesten Mandag Morgen den 1. Februar. Desuden vil jeg sige, at jeg har ikke overgivet til Kaptajn Grue anden Beføjelse eller mere